מתיקות

נשמת התורה

שנה ג'

מאמר חסידות בדרך תורת מרן רבינו הקדוש בעל הסולם זי"ע

פרשת בהר – ל"ג בעומר ה'תשע"ט

בענין סוד הסתלקות הצדיקים

הנה עבודת ישראל עם קרובו הוא סוד עליית מ"ן. והיינו שבשבירת הכלים נשברו ז' מלכים מחסד עד מלכות, וניצוצין קדושים אלו נטמעו תוך הקליפות ותענוגיהם. ובזה הענין נתגלה סוד הבחירה שבעבורו ברא השי"ת את עולמו. והבחירה היא שע"י שהאדם יכול לבחור היאך להשתמש עם התענוגים שמזדמנים לפניו, האם ח"ו בצורה הטבעית השבורה, או להבין כי בעצם התענוג שנקרה לפניו הוא בסך הכל ניצוץ קדוש הגנוז בתענוג הרע, וניצוץ קדוש הזה הוא החיות של התענוג שנזדמן לפניו. וע"י התבוננות זו אינו מתפתה אחר הלבוש הגלותי של הניצוץ. וע"ד משל שנזדמן לפניו אשה נאה או חפץ נאה, הצורה הגלותית היא לחשוב שהיופי שרואה זה ענין עצמי של האשה או של החפץ, וזה גורם לאדם ליפול לרשת הסטרא אחרא, שכל ענינה הוא הישות והגאווה והפירוד. משא"כ אם מבין שיופי זה הוא ניצוץ קדוש מספירת התפארת, שגנוז בחפץ זה או באשה זו. עי"ז מעלה הניצוץ לשורשו ומעלה בזה מ"ן, וגורם יחוד קדוש בעולמות העליונים. והשכינה מתפארת לפני השי"ת 'ראה במה בני בא לפניך', היינו באלו היחודים הקדושים.

וסוד היחודים הוא ליחד על הניצוצות הקדושות שנמצאים בכל החפצים וההנהגות שלנגד עינינו, וליחדם לבורא יתברך, שעשה עושה ויעשה לכל המעשים, ובזה מתפרדים כל פועלי און. והיינו שע"י היחודים והעלאת הניצוצין מתגלים חיים אמיתיים בעולם הזה, כי לפני שהאדם בוחר בטוב, היינו בעבודה של העלאת הניצוצין, אז ההבנה שלו בחיים ובטעם החיים היא מצומצמת מאד. וכמו המשל שהביא רבינו זלה"ה, שדומה לתולעת הנמצאת תוך הצנון וחושבת שזהו כל העולם, ושהעולם הוא חשוך ומר. והנה יום אחד בקעה התולעת קליפת הצנון ונגלה לעיניה עולם נהדר וענק. כך ממש הוא החילוק עם אדם בוחר להעלות את הניצוץ הקדוש החבוי בתוך החומר, שע"ז נהפך הניצוץ ללהב אש, ומתגלה חיות גדולה ונפלאה בנשמתו. שזהו ענין העלאת מ"ן מהתחתון לעליון.

ומובא בספרים הקדושים שהעלאת מ"ן הכי גדולה ובירור הניצוצין ביותר הוא בשעת ההסתלקות והפטירה. וביאור הענין הוא בהמשך לביאור דלעיל, דהרי ענין בירור הניצוץ הוא ההבנה שהרגשת החיים שמרגיש, לדוגמא במאכל הגשמי, היא אינה טעם החיים האמיתי, אלא מצומצמת. וע"י בירור הניצוץ במחשבתו מתרחבת הרגשת החיות שלו. וכן בשעת ההסתלקות מאיר על הצדיק סוד החיים של לעתיד לבא בזמן תחיית המתים. והיינו שאז הצדיק מעלה לשורשו את כל המושג שנקרא 'חיים', שזה מין עליית מ"ן עצומה, כי במשך החיים הצדיק מעלה מ"ן של כל מיני פרטים, אכילה בפני עצמו, שינה בפני עצמו, וכן כל ענין כמו שביארנו לעיל. אבל בשעת מיתה אז מעלה מ"ן את כל ענין זה שהאדם חי בגוף שעומד אז על סוד החיים, שחיים יש להם משמעות מאד עמוקה, שזה יתגלה בתחיית המתים. ועל כן בהסתלקות הצדיקים שורה שמחה גדולה והוספה גדולה של חיים, כי בסוד ההסתלקות הצדיק הרחיב מאד את משמעות החיים. וזה נקרא עת רצון, שהוא גילוי של מציאת חן ומתגלה דרגה עצומה של חיים שרק גוף של דרגת תחיית המתים יכול להשיג, ואת זה הצדיק משיג בזמן הסתלקותו. ונעשה יחוד קודשא בריך הוא ושכנתיה כללי שבו מצטרפים לזיווג אחד כל הזיווגים הפרטיים שנעשו על ידי הצדיק בכל יום ויום, שנקרא זיווג רב פעלים. ומקבצאל שזה יחוד של עת רצון, שקשור מאד לנשמת בניהו בן יהוידע, וקשור דווקא עם זמן ההסתלקות, כי זהו זיווג כללי שכולל הרבה זיווגים. והיינו שמגלה את סוד החיים בשורשו, כי אצל הגוי המיתה היא סוף החיים ואצל הצדיק בזמן המיתה מתגלה סוד החיים, ואיך שרק עתה מתחילים החיים, והחיים הם אין סוף.

וענין זה של העלאת ניצוצין הוא להפך את הצרה לרווחה והרחבה. שזה נעשה ע"י מדת הבטחון, כמו שהפסוק אומר 'הרחב פיך ואמלאהו'. ומיד אחמ"כ אומרים 'ואני בחסדך בטחתי יגל ליבי בישועתך' כי ע"י הבטחון בהשי"ת מתגלה ההרחבה. וזה הקשר בין יום ל"ג בעומר הסתלקות רשב"י, למה שגילה האריז"ל שביום זה מאיר שם אכדט"ם, שנקרא שם הבטחון, והוא בגמטריא בטחון. כי רבי שמעון הוא נשמה כוללת כל ישראל, ובהסתלקותו בירר והעלה את תפיסת החיים אצל נשמות ישראל, שירגישו בחי' חיים נצחיים, כמו שביארנו לעיל. ויחד עם זה גילה רשב"י בטחון גדול שכל נשמות ישראל יזכו למעלה זו, אע"פ שלעיני בשר המצב נראה רחוק. אבל הצדיק זוכה לראיה עמוקה והתקשרות עם כל הנשמות שישנן, ומשיג איך כל נשמה ונשמה עתידה להשיג את סוד החיים והבטחון השלם.

והנה רשב"י דיבר, קודם פטירתו, בסודות הכהן הגדול, שנכנס לקודש הקדשים כמובא באדרא זוטא. כי קודש הקדשים הוא סוד החיים הרחבים והעמוקים, וכהן הוא בגמטריא בטחון. כי הכהן שהיה נכנס לקודש הקדשים היה צריך לבטחון גדול ורב, לעשות עבודה גדולה כזו, לגלות חיים עליונים. ובאמת כהנים גדולים רבים היו מתים ממש כידוע, כי לא הצליחו להדבק בחיים האמיתיים הבלתי מצומצמים. וזהו 'ואני בחסדך בטחתי', כי הכהן הוא איש החסד, וחסד ענינו הרחבה ונתינה והתכללות עם זולתו, שצריך לזה בטחון גדול, ועתה ביום הילולא דרשב"י מתעורר על כל נשמה סוד העלאת הניצוצין באופן כללי בעבודתו, ובפרט העלאת סוד החיים והארה מתחיית המתים. וע"כ ישנה שמחה גדולה ועצומה, וכל כל הדבוקים בספרו של רשב"י דבוקים בסוד החיים, ואין צריכים ליסורים כדי לברר בירורים, אלא הכל מתברר בהופעת נעימות אור עליון.

שבת שלום לכולם

יש לי מושג

ספירת העומר

טוב לאדם לכוין במ"ט ימים אלו לתקן כל אשר חטא בכל הז' ספירות והמשל בזה בהיותו בשבוע א' יכוין לתקן את אשר חטא ופגם בספירת החסד ובשבוע הב' יכוין לתקן את אשר חטא ופגם בספירת הגבורה וכן על דרך זה בז' השבועות.

גם ראיתי למורי האריז"ל מקפיד וזהיר מאד לומר אחר ספירת העומר מזמור "אלהים יחננו" וכו' (תהילים ס"ז), כולו מעומד ולכוין בכל יום ויום מן המ"ט ימים בתיבה א' ממ"ט תיבות שיש בזה המזמור.

(שער הכוונות פסח דרוש יא)

לע"נ ר' בנימין בן ר' שלמה נלב"ע י"ב מרחשון ה'תשע"ז תנצב"ה. לע"נ איתי בן חיים הי"ד. **לקבלת העלון שלחו בקשה למייל** d052769144@gmail.com